Napsal uživatel Jirka-mo
Pátek, 19 Říjen 2001 01:00

Divadlo F. Šrámka v Písku, 18. září 2001
Michal Prokop: zpev, foukací harmonika
Jan Hrubý: housle
Luboš Andršt: kytara
Friends: *Jirí Kovár: kytara, Jan Hála: klávesové nástroje, Michal Hejna: bicí, Zdenek Tichota: baskytara, Rostislav Fraš: tenor saxofon, Jirí Hála: baryton saxofon, Radek Nemec: trubka a Premysl Tomšícek: trombon*

Od vydání posledního radového Prokopova alba (Snad nám naše deti prominou...) s kapelou Framus Five uplynulo už více než desetiletí. Michal Prokop se mezitím venoval hlavne jiným aktivitám než hudbe a o to více me prekvapilo, že postavil novou kapelu, vydal nové CD (dokonce dvojCD), které navíc podporil koncertními vystoupeními. Protože mám blues-rock jako takový a Prokopa zvlášt rád, byl jsem velice zvedav, jestli mu to zpívá a hraje jako kdysi...

Písecké divadlo Fráni Šrámka bylo v úterý plné tak ze dvou tretin, což je dukaz o tom, že i když Prokop nevydával a objevoval se jen sporadicky na pódiích (jako host Mišíkových Etc... ci Andrštova Blues bandu), posluchaci ješte nezapomneli.

Ríkal jsem si, cím asi zacne clovek, který má na svém konte tolik dobrých písní se špickovými texty (od Pavla Šruta pocínaje, pres Josefa Kainara až treba k Vladimíru Mertovi) a fantastickou muzikou - jak svojí, tak od blízkých spoluhrácu a spolupracovníku: Hrubého, Skoumala, Andršta? Odstartoval "Kolejí Yesterday", snad nejvetším hitem, který mel a má.

Kapela, která mu stojí v soucasné dobe za zády, má neuveritelný tah a navíc disponuje vecí v dnešní dobe témer nevídanou a neslýchanou: velkou dechovou sekcí (alt i baryton saxofon, trubka a trombon). Presto mi prišlo, že na zacátku byli všichni (Prokopa nevyjímaje) lehce ztuhlí a ac písne zaznely v originálních aranžích jen s minimálními zmenami, jakoby tomu chybela ta správná vzdušnost a uvolnenost. Pravdou také je, že zvukar delal opravdu všechno, aby tento dojem umocnil ("nenajetý" Prokopuv mikrofon v první písni, "prervané" Hrubého housle a naopak "utopená" Kolárova kytara). Ale pak se zvuk postupne vyrovnával a zacalo to být ono.

V celé první puli stál Prokopovi po boku houslista Jan Hrubý - hrál v naprosté pohode, uvolnene a s nasazením, které se hned tak neslyší. To rozpohybovalo a rozehrálo kapelu i zpeváka a když po Koleji Yesterday a Blues o spolykaných slovech prišla na radu Bitva o Karluv most, bylo

jasné kam se dramaturgicky koncert posune - totiž k písním z Hrubého alba "Cerný ovce" na jejímž vydání Prokop spolupracoval. A tak jsme mohli slyšet keltskými názvuky nacichlé "Nádraží", melancholicky horké "Ke dnu", rozverné "Nech me bejt". První pulka vygradovala ke strhujícímu "Baru U krásný ztráty", kde temný, hustý až minimalisticky úsporný souzvuk kytary, bicích, basy a houslí okorenila dechová sekce a Prokopuv hlas nás dovedl až k roztancenému cardášovému záveru písne.

Po prestávce došlo k ostrému strihu: odešel Jan Hrubý, jehož vystrídal bluesový kytarista z nejpovolanejších - Luboš Andršt, ale hlavne se zmenila nálada a charakter skladeb. Druhá pulka byla o bluesových standardech (od soulových skladeb Raye Charlese po Lee Hookera...). Kapela jakoby pookrála, tady už to bylo hodne prožité... navíc rozhovory Kolárovy a Andrštovy kytary s Prokopovým zpevem, podporené neuveritelne presnými, najazzlými bicími Michala Hejny a pevnou basou Zdenka Tichoty, byly proste zážitkem pro ucho...

Michalovi Prokopovi to zpívá porád stejne dobre - vypravecsky duveryhodne, presne i citlive, nakráple bluesove a roztancovane soulove, dokáže strhnout a prožít každý tón (trebaže záver již obligátního, témer desetiminutového, "Hoochie Coochie Man" byl i na me až dost protažený a tudíž bez gradace).

Ješte prídavek (tentokrát pouze Prokop, Hrubý a Andršt) a byl konec.

Michal Prokop a Friends (s hvezdnými h